

Tisztelt Irodalombarát, Művészetpártoló!

Elárulom a kedves Olvasóimnak, hogy mielőtt új irodalmi és művészeti magazinom nevére rátaláltam, nagyon sok fogalom és kifejezés felvetődött bennem.

Egyik reggel azonban arra ébredtem, amikor hirtelen kipattant a szemem, hogy szinte képként megjelent előttem a címlapon látható logóm is.

Bizonyára valami nagyon kellemes álomból ébredtem ekkor, mert határtalan jókedvet és belső harmóniát, derűt éreztem, éppen ennek a felismerésnek köszönhetően.

Vajon mit is jelenthet ez az ábra? Jézus Krisztus jól ismert szimbóluma, melyből a keresztvégén egy tollszár látható, s mindez elhelyezve két geometrikus ábrában. Körben a négyzet, vagy négyzetben a kör, érdekes a filozófiai megközelítése. Attól függ, honnan nézzük! A kör négyzettel a menny és a föld, amelyek egymást feltételezik, egymás kiegészítői. A kör négyszögesítése, vagyis a szférikus menny átvitele a föld szögletes formájába a menny lehozatalát jelenti a földre, egy szent épület terébe. Ez egyben a négy elem egyesítése, visszatérés az eredendő egyszerűségbe. A quadratura circuli (a kör négyszögesítése) a teljesség és az ellentétek egységének szimbóluma. Ennek ellentéte a négyzetből a körbe való átmenet, amely a térbeli, földi szilárdságból a feloldódásba, a földről az égbe való átmenet jelképe. A „kör négyszögesítése” az isteni gondolat tárgyiasulásának, formába öntésének szimbóluma. Amikor megálmodtam újságom logóját, valahogy egyértelmű volt számomra, hogy elsődlegesen azt szeretném kifejezni vele, hogy vállalom azt a nem kis feladatot, hogy minden, amit ebben elhelyezek, megfelel majd annak a művészi értékrendnek, mely magán hordozza a Teremtővel való teljes egységben való alkotás örömét. Jézus Krisztus monogramjából rajzolódik ki az IHLET, vagyis belőle fakad, tőle eredeztethető a valódi művészi alkotás, szülessen az akár az irodalom, akár a képzőművészet valamelyik művészeti ágában, úgymint festészet, fotóművészet stb.

Vajon honnan jött az ihlet, tettem fel magamnak a kérdést és miért rajzolódott ki előttem Jézus Krisztus jól ismert szimbóluma? Ekkor rádöbbsentem, Pilinszky János szavaival, hogy „Művészi teremtés a szó szoros értelmében nincsen. De az engedelmes képzelet érintkezésbe léphet azzal az abszolút szabadsággal, szeretettel, jelenléttel és otthonossággal, amivel Isten a világot választotta. Röviden: ez, amit mi „teremtő képzeletnek” nevezünk, nem egyéb, mint a képzelet odaadása, passzív teremtés.”

Ezért választottam nyomtatott és internetes újságom mottójául is egy XIV. századi perzsa költő és szufiz mester, Hafiz szavait, miszerint „Egy lyuk vagyok a furulyán, amelyen Krisztus lehelete áramlik át. Hallgasd e zenét!”

Ez alapján a megközelítés alapján, újonnan alapított és általam – teljes egészében magánérőből – kiadott, Ihlet Irodalmi és Művészeti Magazinommal arra vállalkozom, hogy csak olyan tartalom lát majd benne napvilágot, mely fent már körülírt céljaimnak teljes egészében megfelel. Így arra számíthat, aki ezt az újságot olvasgatja, hogy abban mindenkor a címlapon szereplő logómnak megfelelően, hithű, autentikus, valódi irodalmi és művészeti értéket képviselő, apolitikus és a kommersz dolgoktól mentes írásokat és tartalmat talál.

Úgy érzem lapom, üde, friss színfolt lesz kedvenc régióm, Budaörs kulturális életében, s egyben ebben a vonatkozásban, hiánypótló is. Talán a későbbiekben városkánk tágabb környezetében is meghallják e hangot, hisz most is számtalan irodalomkedvelő barátom van, a különböző irodalmi körökből, más településekről is, akik nap mint nap várják tőlem egyre nagyobb lelkesedéssel írásaimat, verseimet.

Internetes újságom még fejlesztés alatt van, de már most jelzem, hogy rövidesen érdemes lesz rákeresni domain nevemre a www.ihletmagazin.hu címen. Itt állandóan változó tartalom mellett találkozhatnak majd kedves Olvasóim, velem, valamint író barátaim, költő- és művészbártaim gondolataival és alkotásaival is. Ezen a portálon az offline újságommal azonos rovatcímek alatt találják majd meg a sok új érdekességet. Úgymint: Kortárs irodalom; Film, színház, zene; Képzőművészet és irodalom násza; Égerfa levelei; Klasszikusok a háztáskomban; Könyvsziget; Különleges élménytár és végül de nem utolsó sorban a Hit világa.

Fogadják magazinomat ugyanolyan szeretettel, mint amivel írtam és szerkesztettem!

Eller Mária

Klári Nívódíjas költő és publicista
alapító, főszerkesztő

Eller Mária: *Gyulai Zsuzsanna Tetralógia című festményéhez*

Jól-lét a jelen valóságában

A győzedelmes Krisztus jelképével a kosban,
örvendezve várjuk az egyetlen Fölséget,
kinek újraeljövételével boldogság lesz Égen és Földön,
„Nincs cselekedeteinknek más zsinórmértéke,
mint az isteni embernek magatartása
mi bennünk, akivel magunkat összemérjük.”
Újjáéled a természet, evilági harmóniában,
levélalakú a hal, a keeses szarvasnak,
aki elpusztítja a gonoszt, lombkoronája van,
a büszke madarak pompázatosan virítanak és
a vidám fauna beleolvad a káprázatos flórába,
ahol a teljes tökéletes egész apró része,
minden kicsiny élőlény.

A fenséges Nap sugarai óvón betakarják
az álmok birodalmában járó alvó lányt,
akinek Isteni védelmet nyújtanak.
Közben átlép a halhatatlanság örökké valóságába,
ahol találkozik Mély-Énjével és ott a szeretettel.
Az évgyűrűk mutatják az idő múlását a fákön
és az állatokon is, akikben áramlanak
a természet energiái, mint az emberek
ereiben a vér és az ingerek az idegszövetekben.
Egyszercsak feltűnik, hogy égszínkéék asszony lett
a narancssárga- rózsaszín lányból.

Új Élet keletkezik a teremtés gyönyörűsége mítoszába olvad
az apró magzat édesanyjának lágy ölén.
Éljük meg jól-létben a jelen valóságát mindenkor,
melyben ott rejlik a múlt és a jövő, akárcsak a színek összhangjában!

HATVAN ÉV AZ IRODALOMBAN és 50 könyv a 60 év alatt...

Köszöntsük Kanizsa Józsefet

RÁM SZABOTT SORS C. KÖTETÉNEK MEGJELENÉSE ALKALMÁBÓL

„Hetvenhat évesen nehéz elhinni, hogy ebből már hatvan évet a magyar irodalom magasztos elismerő erkölcsi magasztán eltölthettem, mint Zajról, a kis Zala megyei faluból elszármazott olajbányász le-származott, ötödik gyermeke”:- mondta Kanizsa József a Magyar Kultúra Lovagja 50. kötetének versbemutatóján. Manapság nagy szorgalommal és agilisán rendez a Krúdy Gyula Irodalmi Kör összművészeti versbemutatóit országsszerte, ahol az irodalom minden alkalommal „nászra kél” a képzőművészettel és a zenével. Teszi ezt, az ő szavajárása szerint „őszinte zalai szívvel”, lelkesen, 1986-tól, mint annak titkára, ahova annak idején Szőke Miklós Árpádnak köszönhetően lépett be tagként Óbudán még 1982-ben.

A kis Zala megyei napilapban, a Zalai Hírlapban jelentek meg először írásai, tudósításai.

A Zalai Hírlap után Budapesten, a Postás Dolgozók üzemi lapjában folytatta újságírói munkásságát, majd a Képes Újságban már gyermekeknek és felnőtteknek szóló versei és meséi is napvilágot láttak. Aztán jött a Nők Lapja, a Magyar Ifjúság, Ifjúsági Magazin, Mozgó Világ, Népszava, Népszabadság, Szabad Föld és az újságírói iskola elvégzése után, a Központi Sajtóirodán keresztül a megyei napilapok is lehozták írásait.

Sőt külföldi magyar lapok is leközzölték verseit, meséit, például Kanadában, az USA-ban, Ausztráliában, az egykori Csehszlovákiában. Majd jött a Somogy, a PANNON-TÜKÖR, a Hévíz, a Magyar Jövő, a legutóbbi 25 évben a Kláris Irodalmi-Művészeti Folyóirat, a Föveny, a Körmen-di Kulturális MŰHELY, továbbá a Muravidék és a Muratáj, hogy csak a legfontosabbakat említsük. A Kossuth Rádióban Linka Ágnes irodalmi szerkesztőnek köszönhetően csaknem 25 éven keresztül hangoztak el a versei. Más rádióban is szerepelt éveken át, így például Németh Nyiba Sándor „Őskövület” című műsorában is a Civil Rádióban, ahova a hetvenedik születésnapja alkalmából hívta meg a szerkesztő vendégként. Éveken át a BP TV-ében is szerepelt, ahol különféle irodalmi esteken kortárs szerzőket mutatott be. Ennél a tévénél az ÉV EMBERÉ-nek is megválasztották. Azalatt a tizenhárom év alatt, amikor Kispesten élt családjával megalakította a Kispesti Fialat Írók, költők Körét. Kispesten nagyon élénk irodalmi életet hozott létre. Ekkor volt a „Fekete-fehér, Igen-nem” műsor is, ahova bekapcsolta a Kispesti Fialat Írók, Költők Körét is. Tagja lett a Ferencvárosi Török utcában működő Pincészinházban megalakult Kassák Körnek és Csepeli Munkásotthon Művelődési Házban, a Csepeli Olvasó Munkás Körnek is, amit Tamási Lajos hozott létre, valamint Pesterzsébeten, a Kárpáti Kamill által szervezett Pesterzsébeti Írók Körnek. Vidéken, Békéscsabán

a Köröstáj Írók Körnek is tagja lett, ahol megismerkedett Búza Barnával. Ő vitte be Budapestre a Művészet és Barátai Körbe, melynek neve ma Művészetbarátok Egyesülete. Ennek már 40 éve tagja. Szőke Miklós Árpádnak köszönhetően megalakult Kőbányán a Móríz Zsigmond Írók Köre is, ahova szintén belépett. Az Írók Szakszervezetének 1989-től tagja.

Azóta sok más körnek, egyesületnek is tagja vagy egyenesen alapító tagja, így többek között a Váci Mihály Körnek, vagy a Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaságnak, a Csokonai Társaságnak, a Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesületnek. Segített megalakulni Hódmezővásárhelyen a Kárász József Irodalmi Körnek, ötlete alapján jött létre Nagykanizsán a Takács László Irodalmi Kör, Vecsésen a Ferenczy G. Hanna Irodalmi Kör...

Első könyve 1974-ben jelent meg, a Fény a híd alatt címmel, ezt a Fővárosi Vízművek nyomdájában, László Frigyes nyomdavezetőnek köszönheti. Ez rögtön több mint ezer példányban jelent meg. A legutolsó pedig az ötvenedik kötete melynek címe Rám szabott sors.. Ennek a könyvének a tartalma: válogatott versek, prózai írások, kritikák az elmúlt hatvan év terméséből és az utóbbi évek friss fotói.

Az összes megjelent könyvéből huszonkettő gyermek-vers kötet, öt meséskönyv a többi felnőtt verseket tartalmazó kötet.

Hogy kikkel ismerkedett meg a hosszú hatvan év alatt, vagy kik azok akiknek sokat köszönhet? Kivel is nyithatná a sort, elsősorban édesanyját említi, majd Lakos Zoltán tanár urat, továbbá Nagykanizsán a Thury Közgazdasági Technikumban Dr. Pillér Ernő magyar tanárját, Russay Olivér tanár urat. Valamint a családját, különösen Czérna Vilma, felesége iránt fejezi ki háláját az ötvennégy megértő évert. Budapestre kerülve Fodor Andrásnak, Gerencséri Jenőnek, Orsovai Emilnek, prof. dr. Hegedűs Géának, Linka Ágnesnek, Dr. Laczkó Andrásnak, Tüskés Tibornak, Horányi Árpádnak újságíró, szerkesztőnek, Mihovics József újságíró, szerkesztőnek, Arany Horváth Zsuzsanna újságíró, szerkesztőnek, továbbá a Zalai Hírlap mindenkor szerkesztőinek, főszerkesztőinek. Azoknak is, akik könyvtárakban, művelődési intézményekben, iskolákban lehetőséget adtak a bemutatkozáshoz, könyvei megismerteretetéséhez. A nyomdáknak, BIRÓ family Nyomda és Könyvkiadónak, a BÉTAPRINT Nyomdának, lapoknak, folyóiratoknak és sok-sok ismert egyéniségnek. „Köszönöm, köszönöm...”- zárja hálával a hosszú sort, méltán a Magyar Kultúra Lovagja, Kőbánya díszpolgára és még számos elismerés és irodalmi díj birtokosa, Kanizsa József.

Eller Mária

Budaörsi Latinovits Színház

Godot-ra várva

2018. őszi évadban is műsoron lesz

Előadás: **2017. június 8.** Bemutató: **2017. június 3.**

Rendező: **Kovács Kristóf**

Ha mindössze három szóval kellene kifejeznem, mire gondoltam, amikor – a Budaörsi Latinovits Színház Godot-ra várva előadás kínzó feszültsége után végre kiléptünk a forgalmas főutca – azt mondanám: az elidegenedésre, magányra és a reménytelenség élményére. Együgyűség álarcába rejtőzött bonyolultság jellemzi a művet és az ellentétpárok. Minden igaz és annak ellenkezője is, például a tér és idő meghatározottsága és meg nem határozottsága is. A társas érintkezés ürességének kifigurázása végig jelen van. Idegenné válnak a tárgyak is: Estragon lábára nem megy fel a cipő, Vladimir fejére nem illik a kalap.

Samuel Beckett nagysikerű, világhírű társadalom filozófiai drámája, annak ellenére, hogy teljesen cselekménymentes színdarab, nem hagyja érzelmi viharok nélkül a nézőt. A középkori misztérium játékokhoz nyúl vissza.

A világot mozgató legfontosabb törvényszerűségek szférájával foglalkozik. Többek között a test és a lélek, a hóhér és az áldozat, a bűn és közöny, az ember és a Megváltó viszonyával.

Godot, akire – a két csavargó Vladimir (Székely B. Miklós) és Estragon (Tóth József) – hiába reménytelenül vár, az emberiség Isten képzetét testesíti meg. God az Isten, az -ot franciául kicsinyítő képző, vagyis Istenke, már önmagában is elgondolkodtató, hogy vajon sérti-e az Isten attribútumát, hogy így nevezi Beckett, vagy éppen abban rejlik a mű nagyszerűsége, hogy hozzá mer nyúlni ilyen megközelítéssel ehhez a nehéz életbe vágóan fontos témához. Ráadásul nem feltétlenül kell Godot alatt Istent érteni, lehet bárki vagy, bármi más is, amire hiába várnak.

Ma igen aktuális ez a téma, amikor társadalmi szintű és világméretű az emberek kiábrándultsága. Oly annyira, hogy sajnos tíz emberből majdnem kilenc inti le azt az egyet, aki a Jó Isten eljövételét és végső Megváltását tényként kezeli és annak dátumát a nagyon közeli jövőbe helyezi el reményeivel.

„A semmit látjuk (...) emberméretűre felnagyítva, avagy lekicsinyítve: két ember várakozik, és közben megéli, vagy legalább majdnem megéli mindazt, amit várakozás közben lehet és kell. A hatalmi harcot kettjük között, amely (...) annál öldöklőbb, minél kisebb a tétje.” – áll a darab szórólapján. Erről nekem Immanuel Kant gondolatai jutottak eszembe, A vallás a pusztaság határain belül című művéből. „Attól való félelmünkben, hogy mások gyűlöletes módon fölénk kerekednek, jön létre bennünk a hajlam, hogy ezt megelőzendő, bizton-

ságunk kedvéért mi magunk akarjunk fölénybe kerülni másokkal szemben, s a természet az ilyen versengés eszméjét (mely önmagában nem zárja ki a kölcsönös szeretetet) csupán a kultúrára való ösztönzőnek szánta. Az e hajlamhoz kapcsolódó bűnöket tehát a kultúra bűneinek nevezhetjük, gonoszságuk legmagasabb fokán pedig (...) például az irigységben, hálátlanságban, kárörömbben stb. ördögi bűnöknek hívjuk.”

Egyrészt ördögi bűn, másrészt közben kölcsönös szeretet. Ilyen ambivalens kettősség jellemzi a Godot-ra várva színdarab mind a négy szereplőjét. A két főszereplő hajléktalant, Vladimirt a kifejezőt, aki a testet jelképezte és Estragont a cselekvőt, aki a lélek életét élő embert figurázta. Továbbá Pozzot, az urat (Illyés Róbert) aki szintén a test megtestesítője és a vele kötéllel összekötözött Luckyt, a szolgát, (Böröndi Bence) aki a lélek megismerésítője. Mind a négy színész nagyon meggyőző alakítást nyújtott, egyformán magas színvonalon, akárcsak Bohoczki Sára Godot küldöttje. A rendezőnek pedig még külön köszönet is jár ezért a szereposztásért.

A színpadi díszletekben engem zavart, hogy a természetlen fa fémből volt és nem hajtott ki szimbolikusan sem később, a második felvonásban pedig az eredeti forgatókönyv ezt megkívánta volna.

Alapvető emberi magatartások jelentek meg a négy férfi szereplő karakterében, akik közül a két főszereplő, Vladimir és Estragon akár a Krisztussal keresztre feszített két lator is lehetne. De nagy kérdés, hogy közülük is miért csak az egyik üdvözült és vajon ő tényleg megérdemelte-e.

Ennek a műnek az a végső kicsengése, hogy nem nagy reményünk van a megváltásra, bár folyton azt keressük, mégis, az emberek életük végéig természetlen vegetációra vannak ítélve. Azonban Juhász Ferenc szavaival, „Én nem hiszek a bölcs emberi rosszban, / én nem hiszek az emberi gonoszságban”. Vagyis szerencsére azért nem vagyok vele egyedül, aki vitatkozik ezzel az emberi hozzáállással...

Eller Mária

SAMUEL BECKETT

Godot-ra várva